

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Profil aktualizovaného znění:

Titul původního předpisu:

Vyhláška kterou se stanoví minimální požadavky na studijní programy k získání odborné způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání

Citace pův. předpisu: [39/2005 Sb.](#)

Částka: 8/2005 Sb.

Datum přijetí: 21. prosince 2005

Rozeslána dne: 20.1.2005

Datum účinnosti: 1. února 2005

Změny a doplňky předpisu:

provedené	číslo	s účinností dnem	Úplné znění
vyhláškou	129/2010 Sb.	21. května 2010	

Text aktualizovaného znění předpisu:

(Poslední změny vyznačeny podtržením)

VYHLÁŠKA

kteřou se stanoví minimální požadavky na studijní programy k získání odborné způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání

Ministerstvo zdravotnictví v dohodě s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy stanoví podle § 90 odst. 2 písm. d) zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), a podle § 38 zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), (dále jen "zákon"):

§ 1

Předmět úpravy

Tato vyhláška zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹⁾ a upravuje minimální požadavky na studijní programy, jejichž studiem se získává odborná způsobilost k výkonu nelékařského zdravotnického povolání²⁾; tyto minimální požadavky jsou seznamem teoretických a praktických oblastí nezbytných pro výkon regulované činnosti³⁾.

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) akreditovaným studijním programem - akreditovaný studijní program uskutečňovaný vysokou školou⁴⁾,
- b) školním vzdělávacím programem - školní vzdělávací program, pro nějž je vydán rámcový vzdělávací program podle zvláštního právního předpisu⁵⁾, uskutečňovaný střední školou⁶⁾,
- c) akreditovaným vzdělávacím programem - akreditovaný vzdělávací program uskutečňovaný vyšší odbornou školou,
- d) vzdělávacím programem kurzu - vzdělávací program akreditovaného kvalifikačního kurzu uskutečňovaný podle zákona⁷⁾,
- e) specializačním programem - vzdělávací program specializačního vzdělávání uskutečňovaný podle zákona⁸⁾,
- f) standardní dobou studia - doba studia v programu při průměrné studijní zátěži vyjádřená v akademických rocích v případě programů podle písmene a)⁹⁾, školních rocích v případě programů podle písmen b) a c) nebo kalendářních rocích v případě programů podle písmen d) a e),
- g) celkovou standardní dobou studia - doba studia podle písmene f) potřebná k absolvování všech programů, kterými se získává odborná způsobilost k výkonu jednoho nelékařského zdravotnického povolání, pokud se tato způsobilost získává absolvováním více programů,
- h) studujícím - žák střední školy, student vyšší odborné školy, student vysoké školy, účastník akreditovaného kvalifikačního kurzu nebo účastník specializačního vzdělávání,
- i) zdravotnickým přístrojem - přístroj, který je zdravotnickým prostředkem podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁾,
- j)

komunitní péči - primární, integrovaná a preventivní péče o jednotlivce a skupiny osob ve vlastním sociálním prostředí včetně domácí zdravotní péče podle zvláštního právního předpisu¹¹⁾,

k)

správnou laboratorní praxí - postup v laboratoři, který odpovídá právním předpisům, normám ČSN, popřípadě normám CEN a ISO nebo standardům upravujícím činnosti zajišťované laboratořemi ve zdravotnických zařízeních, včetně dodržování programu zajišťování a zlepšování jakosti; toto vymezení správné laboratorní praxe se nevztahuje na správnou laboratorní praxi v oblasti léčiv, která je upravena zvláštním právním předpisem¹²⁾.

§ 3

Minimální požadavky na programy k získání odborné způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání

(1) Odborná způsobilost k výkonu nelékařského zdravotnického povolání se získává absolvováním akreditovaného studijního programu, školního vzdělávacího programu, akreditovaného vzdělávacího programu, vzdělávacího programu kurzu nebo specializačního programu.

(2) Studium v programech uvedených v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti, které umožní vykonávat činnosti stanovené zvláštním právním předpisem¹³⁾, a znalosti a dovednosti

a)

v etice zdravotnického povolání v oboru,

b)

v administrativních činnostech ve zdravotnictví, zejména ve vedení dokumentace týkající se oboru, včetně elektronické podoby této dokumentace,

c)

v organizaci a řízení zdravotní péče,

d)

v základech podpory a ochrany veřejného zdraví, včetně prevence nozokomiálních nákaz,

e)

v první pomoci a zajišťování zdravotní péče v mimořádných a krizových situacích,

f)

v právních souvislostech poskytování zdravotní péče v oboru,

g)

uvedené v § 4 až 41.

(3) Programy uvedené v odstavci 1 obsahují teoretickou výuku a praktické vyučování¹⁴⁾ nebo praxi¹⁵⁾ (dále jen "praktické vyučování"). Teoretická výuka musí být vyvážená a koordinovaná s praktickým vyučováním tak, aby znalosti a dovednosti podle odstavců 4 a 5 mohly být získány odpovídajícím způsobem.

(4) Teoretická výuka je ta část výuky, při níž se v programech uvedených v odstavci 1 získávají vědomosti a profesionální dovednosti nezbytné pro plánování, poskytování a vyhodnocování zdravotní péče v příslušném oboru a pro činnosti s touto zdravotní péčí související.

(5) Praktické vyučování je ta část výuky, při níž se v programech uvedených v odstavci 1 získávají v přímém a nepřímém kontaktu se zdravými a nemocnými jedinci dovednosti potřebné pro plánování, poskytování a vyhodnocování zdravotní péče v příslušném oboru na základě získaných vědomostí a dovedností. Studující se učí být členem týmu, být vedoucím týmu, poskytovat informace, edukovat a provádět zdravotní výchovu jednotlivců i skupin a přebírat odpovědnost za poskytovanou zdravotní péči. Tato výuka probíhá ve zdravotnických zařízeních a ostatních zařízeních určených programy uvedenými v odstavci 1, zejména v sociálních zařízeních a ve vlastním sociálním prostředí jedinců. Odpovědnost za organizaci a odbornou úroveň praktického vyučování nesou pověřené osoby, které splňují požadavky na výkon zdravotnického povolání¹⁶⁾, popřípadě také pedagogického povolání podle zvláštního právního předpisu¹⁷⁾ a jsou způsobilé k provádění činností¹⁸⁾, které jsou obsahem praktického vyučování. Do praktického vyučování mohou být zapojeni i jiní odborníci. Studující se účastní výkonu činností na příslušném pracovišti tak, aby tyto činnosti přispívaly k jejich vzdělávání a umožnily jim naučit se přebírat odpovědnost za poskytovanou zdravotní péči. Za praktické vyučování se pro účely této vyhlášky považuje i výuka na pracovištích škol nebo školských zařízení určených pro praktické vyučování (dále jen "školní laboratoř"), pokud odpovídá náplni příslušného oboru. Za úroveň praktického vyučování ve školních laboratořích mohou odpovídat i jiní než zdravotničtí pracovníci.

(6) Praktické vyučování je ukončeno ohodnocením praktických dovedností.

(7) Délka praktického vyučování v jiné než denní nebo prezenční formě studia (dále jen "prezenční forma studia") může být zkrácena pouze o dobu doloženého praktického vyučování absolvovaného při studiu v programech uvedených v odstavci 1 pro přípravu příslušného nebo obdobného zdravotnického povolání, popřípadě o dobu výkonu příslušného nebo obdobného zdravotnického povolání, pokud dále není stanoveno jinak; musí však být zachován požadovaný obsah praktického vyučování.

Minimální požadavky na programy k získání odborné způsobilosti k výkonu povolání

§ 4

Všeobecná sestra

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání všeobecné sestry se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného vzdělávacího programu.

(2) Studium v programech uvedených v odstavci 1 probíhá v

- a) prezenční formě studia se specificky odborným charakterem, které zahrnuje nejméně 3 roky studia a nejméně 4 600 hodin teoretické výuky a praktického vyučování, z toho nejméně 2 300 hodin a nejvýše 3 000 hodin praktického vyučování, nebo
- b) jiné než prezenční formě studia, jehož celková doba výuky není kratší, než je doba výuky podle písmene a), a v němž není dotčena úroveň vzdělání.

(3) Studium v programech uvedených v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

- a) teoretickou výuku poskytující znalosti v
1. oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování všeobecné ošetrovatelské péče, a to v anatomii, fyziologii, patologii, mikrobiologii (bakteriologie, virologie a parazitologie), biofyzice, biochemii, základech radiační ochrany, ochraně veřejného zdraví včetně epidemiologie, prevence nemocí, včasné diagnózy nemocí a zdravotní výchovy, ve farmakologii a základních znalostech zdravotnických prostředků,
  2. ošetrovatelství a klinických oborech, a to v historii, charakteru a etice ošetrovatelství, v obecných zásadách péče o zdraví, komunitní péči, ošetrovatelství ve vztahu k praktickému lékařství a dalším lékařským oborům, zejména k internímu lékařství, chirurgii, pediatrii, péči o matku a novorozence, gynekologii, psychiatrii, péči o staré lidi a geriatrii, k intenzivní péči, dietetice a k transfuznímu lékařství,
  3. sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech sociologie, základech obecné psychologie, v psychologii nemocných a vývojové psychologii, základech pedagogiky a edukace, právních předpisech ve vztahu k sociální problematice, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,
- b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v ošetrovatelství ve vztahu k praktickému lékařství a dalším lékařským oborům, zejména k internímu lékařství, chirurgii, péči o děti a pediatrii, péči o matku a novorozence, gynekologii, psychiatrii, péči o seniory a geriatrii, intenzivní péči a komunitní péči a dále dovednosti a znalosti umožňující podílet se na praktickém výcviku zdravotnických pracovníků a zkušenosti z práce s příslušníky jiných profesí ve zdravotnictví; tyto dovednosti se získávají pod dohledem kvalifikovaných všeobecných sester nebo v odůvodněných případech jiných zdravotnických pracovníků oprávněných k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu.

Porodní asistentka

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání porodní asistentky se získává absolvováním akreditovaného studijního programu.

(2) Program uvedený v odstavci 1 má standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1200 hodin.

(3) Program uvedený v odstavci 1 obsahuje teoretickou výuku a praktické vyučování. Praktické vyučování probíhá ve zdravotnických zařízeních včetně zdravotnických zařízení působících ve vlastním sociálním prostředí žen a jejich rodin. Během praktického vyučování se studující účastní na činnosti zdravotnických zařízení. Studující musí být seznámeni s odpovědností spojenou s činností porodní asistentky.

(4) Studium v programu uvedeném v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v

1.

oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování ošetrovatelské péče v porodní asistenci, a to v anatomii a fyziologii, patologii se zaměřením na gynekologickou a porodnickou patologii, mikrobiologii (bakteriologie, virologie a parazitologie), biofyzice, biochemii a základech radiační ochrany, ochraně veřejného zdraví včetně prevence nemocí, včasné diagnózy nemocí a zdravotní výchovy, ve farmakologii a základních znalostech zdravotnických prostředků,

2.

porodní asistenci a klinických oborech, a to v embryologii a vývoji plodu, v průběhu těhotenství, porodu a šestinedělí, v přípravě rodičky a rodiny na porod a rodičovství včetně jeho psychologických aspektů a dechových, tělesných a uvolňovacích cvičení pro ženy, ve vedení porodu jako přirozeného fyziologického procesu se znalostí možných patologií a technického vybavení používaného v porodnictví, v asistenci při patologickém porodu, analgézii, anestézii a resuscitaci, ve fyziologii a patologii novorozenců, v péči o novorozence a pediatrii zaměřené na novorozence, v komunitní péči, ve výživě a dietetice s ohledem na výživu žen, novorozenců a kojenců, sexuální výchově a plánování rodičovství, lékařské genetice a transfúzním lékařstvím,

3.

sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech sociologie a obecné psychologie, zejména v psychologických a sociálních souvislostech těhotenství, porodu, šestinedělí a péče o dítě, psychologii nemocných, vývojové psychologii, základech pedagogiky a edukace, sociálně-právní ochraně matky a dítěte, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b)

praktické vyučování ve zdravotnických zařízeních, které zahrnuje

1. poradenství těhotným ženám včetně nejméně 100 prenatalních vyšetření,
2. dohled a poskytnutí péče v průběhu těhotenství, a to nejméně u 40 těhotných žen,
3. osobní vedení nejméně 40 porodů; není-li možné dosáhnout tohoto počtu pro nedostatek rodiček, může být snížen na nejméně 30 porodů za podmínky, že se studující zúčastní dalších 20 porodů,
4. účast na alespoň jednom porodu v poloze koncem pánevním; není-li to možné pro nedostatek porodů v poloze koncem pánevním, musí být proveden nácvik simulací,
5. nástřih hráze a její sešití, kontrolu poranění porodních cest; zkouška šití hráze a jednoduchých natržení hráze může být provedena simulací, je-li to nezbytné,
6. dohled a péči nejméně u 40 žen s rizikovým těhotenstvím,
7. poporodní dohled a péči včetně vyšetření nejméně u 100 rodiček a zdravých novorozenců,
8. dohled a péči o rodičky a novorozence vyžadující zvláštní péči včetně péče o nedonošené a přenošené novorozence, novorozence s nízkou porodní hmotností a patologické novorozence,
9. péči o ženy s patologickými nálezy v oblasti gynekologie a porodnictví,
10. základní ošetrovatelskou péči v interním lékařství, pediatrii a chirurgii,
11. komunitní péči;

toto praktické vyučování, s výjimkou bodu 11, probíhá pod dohledem zdravotnických pracovníků kvalifikovaných v oblasti porodní asistence nebo v odůvodněných případech jiných zdravotnických pracovníků, oprávněných k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, v zařízeních určených v programu uvedeném v odstavci 1 a poskytuje zkušenosti ze spolupráce s dalšími zdravotnickými pracovníky.

Ergoterapeut

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ergoterapeuta se získává absolvováním akreditovaného studijního programu.

(2) Program uvedený v odstavci 1 má standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1600 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v

1.
oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování ergoterapeutické péče, a to v anatomii, fyziologii, patologii a patofyziologii, kineziologii a základních znalostech zdravotnických prostředků,

2.
ergoterapii a klinických oborech, a to ve vnitřním lékařství, chirurgii a traumatologii, neurologii a psychiatrii, pediatrii, geriatrii, ortopedii, protetice, úvodu do ergoterapie, teorii ergoterapie, diagnostických a léčebných ergoterapeutických postupech ve vztahu k psychosociálnímu, neurovývojovému a biomechanickému přístupu a ve vztahu k prostředí, v ergoterapii u mentálního postižení, ergoterapii v oborech pediatrie a geriatrie, ergoterapii při použití kompenzačních pomůcek, ergodiagnostice a pracovní rehabilitaci, v komunitní péči, rehabilitaci kognitivních poruch v ergoterapii a ve využití komunikace v ergoterapii,

3.
sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech pedagogiky a edukace, speciální pedagogice, sociální rehabilitaci, ergonomii, psychologii, právních předpisech ve vztahu k sociální problematice, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v provádění ergoterapeutických výkonů, v komunitní péči, v základní metodice léčebné tělesné výchovy a rehabilitačního ošetřovatelství, vyšetřování motorických funkcí, základních komunikačních schopností a rozumových a dalších funkcí nutných pro poskytování ergoterapeutické péče a v hodnocení soběstačnosti.

§ 7

Radiologický asistent

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického asistenta se získává

absolvováním akreditovaného studijního programu.

(2) Program uvedený v odstavci 1 má standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1200 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v

1.

oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování zdravotní péče v klinických radiologických oborech, a to v systémové, vývojové a topografické anatomii, patologii, fyziologii, biofyzice, matematice včetně matematické statistiky, fyzice,

2.

ostatních klinických oborech, a to ve vnitřním lékařství, chirurgii, farmakologii, použití zdravotnických prostředků, zejména zdravotnických přístrojů, v obecné ošetrovatelské péči a specifické ošetrovatelské péči při provádění radiologických výkonů,

3.

odborných radiologických oborech, a to v radiologické fyzice, molekulární a klinické radiobiologii, radiační onkologii zahrnující metody plánování radioterapie, verifikační postupy a ozařovací techniky, v radiodiagnostice zahrnující radiologické i neradiologické statické a dynamické zobrazovací postupy (konvenční a digitální radiografie, výpočetní tomografie, skiaskopická vyšetření, ultrazvuková vyšetření, nukleární magnetická rezonance), v nukleární medicíně zahrnující zobrazovací i nezobrazovací vyšetřovací postupy a terapeutické aplikace otevřených zářičů, v radiologické technologii, rentgenové anatomii včetně anatomie příčných řezů, v radiační ochraně při lékařském ozáření včetně její optimalizace, analýzy rizik a kontroly dávek, v zabezpečování jakosti ve zdravotnických radiologických provozech, obecné bezpečnosti v radiologii,

4.

dalších souvisejících oborech, a to v obecné psychologii a psychologii nemocných, základech pedagogiky a edukace, technických právních předpisech a normách a právních předpisech týkajících se ionizujícího záření, v základech metodologie vědeckého výzkumu,

b)

teoretickou výuku poskytující znalosti požadované pro získání zvláštní odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu¹⁹⁾,

c)

praktické vyučování zahrnující

1.
praktická cvičení v radiologické fyzice a dozimetrii, ve fyzikálních testech k zajištění jakosti radiologické technologie a diagnostických informací,

2.
praktické vyučování, které probíhá ve zdravotnických zařízeních na pracovištích radiodiagnostiky, radiační onkologie a nukleární medicíny a které poskytuje dovednosti a znalosti v radiologických zobrazovacích postupech a projekčních technikách, v akvizici, zpracování a archivaci obrazových dat, v ozařovacích technikách, plánování radioterapie, její simulaci a verifikaci a v zobrazovacích a nezobrazovacích diagnostických metodách v oboru nukleární medicína,

3.
praktická cvičení poskytující dovednosti a znalosti v obecných ošetrovatelských postupech, zejména ve vztahu k internímu lékařství, chirurgii, pediatrii a intenzivní péči a ve specifických ošetrovatelských postupech používaných při radiologických výkonech;

tyto dovednosti se získávají pod odborným dohledem radiologických asistentů nebo v odůvodněných případech jiných zdravotnických pracovníků oprávněných k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu.

§ 8

Zdravotní laborant

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotního laboranta se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného vzdělávacího programu nebo akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu nebo akreditovaného vzdělávacího programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Programy uvedené v odstavci 1 mají celkovou standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1000 hodin.

(3) Studium v programech uvedených v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v

1.
oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování laboratorní zdravotní péče, a to v anatomii, fyziologii, patologii, biologii, biofyzice, fyzice, chemii, biochemii a základech radiační ochrany,

2.
laboratorních a klinických oborech, a to v histologii a histologické technice, genetice a molekulární biologii, hematologii a transfuzním lékařství, mikrobiologii, imunologii,

epidemiologii, vyšetřovacích metodách v ochraně veřejného zdraví, toxikologii, klinické biochemii, instrumentální analýze (analytická chemie), zdravotnických prostředcích, zejména v laboratorních zdravotnických přístrojích,

3.

sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie a komunikace, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu, systému managementu jakosti v laboratoři,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v základních laboratorních postupech v souladu se zásadami správné laboratorní praxe včetně odběru biologického materiálu a znalosti preanalytického, analytického a postanalytického procesu v oborech histologie, genetika a molekulární biologie, hematologie a transfuzní služba, mikrobiologie, imunologie, klinická biochemie včetně toxikologie, vyšetřovací metody v ochraně veřejného zdraví a epidemiologii; praktické vyučování probíhá zejména ve školních laboratořích; v každém uvedeném oboru praktické vyučování probíhá nejméně 5 dní ve zdravotnických zařízeních.

(4) Pokud se odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotního laboranta získává studiem v akreditovaném studijním programu a vzdělávacím programu kurzu nebo studiem v akreditovaném vzdělávacím programu a vzdělávacím programu kurzu, doplňuje vzdělávací program kurzu vzdělání získané absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného vzdělávacího programu tak, aby splňoval požadavky podle odstavců 2 a 3.

§ 9

Zdravotně-sociální pracovník

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotně-sociálního pracovníka se získává absolvováním akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu nebo akreditovaného vzdělávacího programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Programy uvedené v odstavci 1 mají celkovou standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1000 hodin.

(3) Studium v programech uvedených v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v

1.

oborech, které tvoří základ potřebný pro sociální péči, a to ve filozofii, etice, psychologii, sociologii, základech speciální pedagogiky, sociální politice, právu pro sociální pracovníky,

2.

sociální péči, a to v metodě a technice sociálního výzkumu, teorii a metodě sociální práce, problematice sociálních institucí, rizikových skupin a menšin, v sociálních aspektech zdraví a nemocech ve vztahu ke klinickým oborům,

3.

oborech souvisejících s poskytováním zdravotní péče, a to v základech anatomie, fyziologie a patologie, v základech lékařských klinických oborů vnitřní lékařství, chirurgie, psychiatrie, pediatrie a geriatrie, v základech ošetrovatelství, v komunitní péči, v základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v metodách sociální práce ve vztahu k řešení složitých sociálních situací pacientů vzniklých v souvislosti s onemocněním nebo zdravotním postižením; praktické vyučování probíhá v lůžkových zdravotnických zařízeních následné péče, zařízeních paliativní péče, ústavních zařízeních sociální péče, ve stacionářích, v komunitní péči, v lůžkových zdravotnických zařízeních při péči o děti a dospělé s interními, chirurgickými a duševními onemocněními a v úřadech státní správy v oblasti sociální péče.

(4) Vzdělávací program kurzu doplňuje vzdělání získané absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného vzdělávacího programu tak, aby splňoval požadavky podle odstavců 2 a 3.

§ 10

Optometrista

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání optometristy se získává absolvováním akreditovaného studijního programu.

(2) Program uvedený v odstavci 1 má standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 240 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v

1.

oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování zdravotní péče v optometrii, a to v biologii a genetice, anatomii se zaměřením na anatomii oka, fyziologii se zaměřením na fyziologii oka, histologii, biochemii, mikrobiologii, imunologii, fyzice, patologii, farmakologii,

2.

optometrii a optice a klinických oborech, a to v oftalmologii včetně oční farmakologie, v binokulárním vidění, nauce o refrakci, základech ortoptiky, ve zdravotnických

prostředcích, a to ve speciálních kompenzačních pomůckách, kontaktních čočkách a optických a oftalmologických zdravotnických přístrojích,

3. sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v psychologii, základech pedagogiky a edukace, ekonomice a vedení obchodu, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v optometrii, kontaktologii, při vyšetřování na oftalmologických přístrojích a při výrobě kontaktních pomůcek, kdy se studující jako součást týmu učí provádět poradenskou službu při výběru brýlových obrub a úpravách brýlových čoček, poradenskou službu v oblasti refrakčních vad včetně kontaktních čoček, vyšetřovat zrakové funkce a provádět metrická vyšetření oka, určovat refrakční vadu, provádět korekce, aplikovat kontaktní čočky nebo speciální optické pomůcky a předepisovat je a vyšetřovat v oblasti předního segmentu oka pro potřeby korekce refrakčních vad.

§ 11

Ortoptista

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoptisty se získává absolvováním akreditovaného studijního programu.

(2) Program uvedený v odstavci 1 má standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1600 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování zdravotní péče v ortoptice, a to v biologii a genetice, v anatomii zejména se zaměřením na anatomii oka, ve fyziologii zejména se zaměřením na fyziologii oka, v histologii, biochemii, mikrobiologii, imunologii, patologii, farmakologii, ve fyzice se zaměřením na optiku a optometrii,

2. ortoptice a klinických oborech, a to v oftalmologii, strabologii a neurooftalmologii, v ortoptice-pleoptice, ošetrovatelství, ošetrovatelské péči o děti a ošetrovatelské péči v očním lékařství, ve zdravotnických prostředcích, a to ve speciálních kompenzačních pomůckách a oftalmologických zdravotnických přístrojích,

3.

sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v psychologii, základech pedagogiky a edukace, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v oborech uvedených v písmenu a) bodu 2; praktické vyučování probíhá v ambulantním zdravotnickém zařízení očního lékaře, stacionáři pro děti s poruchami zraku, očním lůžkovým oddělení nemocnic nebo léčeben a strabologickém pracovišti.

§ 12

Asistent ochrany veřejného zdraví

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta ochrany veřejného zdraví se získává absolvováním akreditovaného studijního programu.

(2) Program uvedený v odstavci 1 má standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1200 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v

1.

biologických a klinických oborech, které tvoří základ potřebný pro podporu a ochranu veřejného zdraví, a to v biologii, anatomii, fyziologii, patologii, histologii, biofyzice, chemii a biochemii, mikrobiologii, genetice, imunologii, základech klinických lékařských oborů, zejména infekčního lékařství, pracovního lékařství a nemocí z povolání, pediatrie, v základech radiační ochrany, zdravotnických prostředcích,

2.

oborech podpory a ochrany veřejného zdraví, a to v epidemiologii infekčních a neinfekčních onemocnění a epidemiologické metodologii, v hygieně obecné a komunální včetně ochrany spotřebitele, v hygieně výživy včetně základů potravinářské mikrobiologie, potravinových technologií, nutriční toxikologie a výživového poradenství, v hygieně předmětů denního užívání, hygieně práce a pracovního lékařství včetně fyziologie práce, v hygieně dětí a mladistvých, metodách podpory veřejného zdraví, tvorbě a řízení zdravotnických programů,

3.

sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech demografie, základech sociologie a sociální psychologie včetně specifík skupin obyvatel, v základech pedagogiky a komunikace s veřejností, právních předpisech zejména ve vztahu k výkonu státního zdravotního dozoru a správního řízení v oblasti ochrany veřejného zdraví, v základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v ochraně a podpoře veřejného zdraví a v provádění státního zdravotního dozoru, v tvorbě a řízení zdravotnických programů v oblasti podpory veřejného zdraví, v základních laboratorních metodách v oblasti ochrany veřejného zdraví, v získávání dat potřebných k vyhodnocování vlivu životních a pracovních podmínek na zdravotní stav populace, ve zjišťování a vyhodnocování zdravotních rizik v oblasti ochrany veřejného zdraví ve vztahu k životnímu a pracovnímu prostředí; praktické vyučování probíhá zejména ve školních laboratořích, ve zdravotních ústavech, Státním zdravotním ústavu a úřadech státní správy provádějících státní zdravotní dozor.

§ 13

Ortotik-protetik

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortotika-protetika se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného vzdělávacího programu.

(2) Programy uvedené v odstavci 1 mají standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1000 hodin.

(3) Studium v programech uvedených v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování zdravotní péče v ortotice a protetice, a to v anatomii a fyziologii se zaměřením na pohybový systém, v biofyzice, chemii a biochemii, v patologické anatomii a fyziologii se zaměřením na pohybový systém, v základech biomechaniky, odborném kreslení,

2. ortotice, protetice a klinických oborech, a to v ortopedii a chirurgii, neurologii, rehabilitaci, pediatrii a předmětech poskytujících znalosti o stavbě, materiálech a technologických postupech používaných při navrhování, stavbě a opravách zdravotnických prostředků, a to ortoticko-protetických pomůcek,

3. sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie, pedagogiky, ekonomie, informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti nezbytné pro navrhování, zhotovování a opravy ortoticko-protetických pomůcek; nejméně polovina doby praktického vyučování probíhá ve zdravotnických zařízeních nebo jiných ortoticko-

protetických pracovištích.

§ 14

Nutriční terapeut

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního terapeuta se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného vzdělávacího programu.

(2) Programy uvedené v odstavci 1 mají standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1800 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v

1.

oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování nutriční péče, a to v anatomii se zaměřením na trávicí systém, fyziologii se zaměřením na fyziologii výživy a metabolismus, patologii, patofyziologii se zaměřením na patofyziologii konkrétního onemocnění, v chemii, biochemii, potravinářské chemii, nauce o potravinách, technologii přípravy pokrmů, mikrobiologii, epidemiologii a hygieně, základech farmakologie,

2.

nutričních oborech a oborech ochrany veřejného zdraví, a to v lékařské toxikologii, komunitní hygieně, epidemiologii infekčních a neinfekčních onemocnění ve vztahu k výživě, ve výživě zdravých jedinců různých věkových skupin včetně specifických nároků těhotných žen a zvláštností dětského a dorostového věku, ve výživě ve vztahu k tělesné zátěži (výživa sportovců), v komunitní péči, alternativní a netradiční formě výživy, ve výživovém poradenství, zdravotní výchově a podpoře veřejného zdraví, ochraně spotřebitele, tvorbě a řízení zdravotnických programů, klinické dietologii, přípravě základních a speciálních druhů léčebné výživy s využitím zásad racionální výživy, zpracování výživové anamnézy, stanovení terapeutických plánů stravování individuálních klientů, hygienických aspektů zajištění výroby, přípravy, rozvozu, přepravy, značení a skladování pokrmů a jejich uvádění do oběhu, umělé výživě (enterální a parenterální),

3.

klinických oborech, a to ve vnitřním lékařství se zaměřením na metabolická onemocnění, v chirurgii, pediatrii, gynekologii, gerontologii, psychiatrii, infekčním lékařství, onkologii a základech ošetrovatelství,

4.

sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech sociologie a sociální psychologie, základech pedagogiky a edukace, v psychologii, právních předpisech ve vztahu k výkonu státního zdravotního dozoru, v základech ekonomie, informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v léčebné výživě ve vztahu ke klinickým oborům uvedeným v písmenu a) bodu 3, a to ve zjišťování nutričních potřeb pacientů, v hodnocení stavu výživy, ve zpracovávání jídelních plánů, ve volbě vhodných výživových doplňků, v přípravě a distribuci stravy, ve zdravotní výchově, v edukaci a poradenství; praktické vyučování probíhá v lůžkových a ambulantních zdravotnických zařízeních včetně odborných léčebných ústavů, zejména na odděleních gerontologických, interních, dětských a v metabolických jednotkách, v edukačních centrech, v ústavních zařízeních sociální péče a ve stravovacích provozech zejména zdravotnických a sociálních zařízení, ve školních laboratořích a ve státních zdravotnických ústavech a úradech státní správy provádějících státní zdravotní dozor; jeho součástí je účast na státním zdravotním dozoru v oblasti hygieny výživy v komunitní péči.

§ 15

Zubní technik

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zubního technika se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného vzdělávacího programu.

(2) Programy uvedené v odstavci 1 mají standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 2000 hodin.

(3) Studium v programech uvedených v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti

1.

v oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování zdravotní péče ve výrobě a opravě zdravotnických prostředků, a to zubních náhrad, ortodontických pomůcek a dalších stomatologických výrobků (dále jen "výroba zubních náhrad"), v anatomii, fyziologii, patologii zejména ve vztahu k orofaciálnímu systému, jeho anomáliím a onemocněním, v mikrobiologii, hygieně (prevence, zdravotní výchova), základech biomechaniky, odborném kreslení,

2.

ve výrobě zubních náhrad a klinických oborech, a to v zubním lékařství a zubní protetice, a teoretickou výuku poskytující znalosti o stavbě, materiálech a technologických postupech používaných ve výrobě zubních náhrad,

3.
v sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie, pedagogiky, ekonomie, informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b)

praktické vyučování, při němž se studující jako součást týmu zubní laboratoře a pracoviště zubního lékaře učí na základě získaných znalostí a dovedností zhotovovat a opravovat zubní náhrady a ortodontické pomůcky s důrazem na správné technologické postupy; praktické vyučování probíhá ve školních laboratořích a ve zdravotnických zařízeních, zejména v zubních laboratořích a na pracovištích zubního lékařství.

§ 16

Dentální hygienistka

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání dentální hygienistky se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného vzdělávacího programu.

(2) Programy uvedené v odstavci 1 mají standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1500 hodin.

(3) Studium v programech uvedených v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v

1.
oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování zdravotní péče v dentální hygieně a zubní prevenci, a to v anatomii, fyziologii, patologii zejména ve vztahu k orofaciálnímu systému, jeho anomáliím a onemocněním, v chemii ve vztahu k používaným materiálům, v mikrobiologii a epidemiologii, v orální histologii, fyziologii výživy, farmakologii a základních znalostech zdravotnických prostředků,

2.
dentální hygieně a klinických oborech, a to v základech zubního lékařství včetně preventivního zubního lékařství a parodontologie, v orální hygieně, dermatologii, základech vnitřního lékařství a pediatrie, základech zubní protetiky, v používání radiologických zařízení ve stomatologii včetně zhotovování snímků a ochrany proti ionizujícímu záření, v instrumentování v zubním lékařství, ve zdravotnických přístrojích užívaných v dentální hygieně,

3.
sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie a komunikace, základech pedagogiky a edukace, základech ekonomie, informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v provádění výkonů spojených s odbornou ústní hygienou, v edukaci pacientů k moderním postupům ústní hygieny, v provádění zdravotní výchovy, v provádění výkonů zaměřených na ošetření iniciálních změn tvrdých zubních tkání a parodontu, na odstraňování faktorů lokálního dráždění v dutině ústní; praktické vyučování probíhá ve školních laboratořích, ve zdravotnických zařízeních, zejména na pracovištích poskytujících zubní péči a na pracovištích dentálních hygienistek.

§ 17

Zdravotnický záchranář

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického záchranáře se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného vzdělávacího programu.

(2) Programy uvedené v odstavci 1 mají standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1800 hodin.

(3) Studium v programech uvedených v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v

1.

oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování neodkladné zdravotní péče, a to v anatomii, fyziologii a patofyziologii, patologii, epidemiologii a mikrobiologii (bakteriologie, virologie, parazitologie), biofyzice, biochemii, v základech radiologie včetně základů radiační ochrany, ve farmakologii a základních znalostech zdravotnických prostředků, toxikologii, v základech radiační ochrany,

2.

klinických oborech a dalších specifických oborech souvisejících s poskytováním neodkladné péče, a to v urgentní a válečné medicíně, v medicíně krizových stavů²⁰⁾, integrovaném záchranném systému, práci ve zdravotnickém operačním středisku, anesteziologii, resuscitaci a intenzivní péči, ošetrovatelství ve vztahu k internímu, chirurgickému, neurologickému a specializovanému lékařství, v pediatrii, gynekologii a porodnictví, psychiatrii včetně závislosti na návykových látkách, v gerontologii, neodkladné péči při akutních a kritických stavech, zdravotnických a dalších přístrojích používaných převážně v přednemocniční neodkladné péči,

3.

sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v psychologii a komunikaci včetně řešení náročných životních situací, v telekomunikační technologii, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v přednemocniční neodkladné péči, v situacích charakteristických pro urgentní a válečnou medicínu a krizové stavy v součinnosti se složkami integrovaného záchranného systému, v instruktážích k poskytování laické první pomoci včetně instruktáží na dálku, v řídičských a navigačních dovednostech a dalších fyzických dovednostech nutných pro práci v záchranné službě, v ošetřovatelství, a to především ve vztahu k ošetřovatelství v chirurgii, vnitřním lékařství, pediatrii, neurologii, intenzivní péči, gynekologii a porodnictví, psychiatrii včetně zvládání agresivního pacienta; praktické vyučování probíhá ve zdravotnických zařízeních poskytujících neodkladnou péči včetně pracovišť, která mají charakter akutního příjmu, dále v lůžkových zdravotnických zařízeních a na pracovištích ostatních složek integrovaného záchranného systému.

§ 18

Farmaceutický asistent

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání farmaceutického asistenta se získává absolvováním akreditovaného vzdělávacího programu.

(2) Program uvedený v odstavci 1 má standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 700 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti

1.

v základních přírodovědných a lékařských oborech, které umožní pochopit vzájemné působení léčivé látky a živého organismu, a to v anatomii, fyziologii, patologii, chemii, mikrobiologii, farmaceutické botanice, analýze léčiv, základech radiační ochrany,

2.

ve farmaceutických a klinických oborech, a to v chemii léčiv, farmakologii, přípravě léčivých přípravků, farmakognozii, kontrole léčivých přípravků, zdravotnických prostředcích,

3.

v sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie, informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v přípravě a kontrole léčivých přípravků připravovaných na lékařské předpisy i do zásoby, ve výdeji léčivých přípravků, jejichž výdej není vázán na lékařský předpis, ve výdeji a prodeji

zdravotnických prostředků; praktické vyučování probíhá zejména v lékárnách, školních laboratořích a v dalších zdravotnických zařízeních provádějících přípravu léčiv pod dohledem farmaceuta, farmaceutického asistenta, popřípadě specialisty v přípravě radiofarmak.

§ 19

Biomedicínský technik

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského technika se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu nebo akreditovaného vzdělávacího programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Programy uvedené v odstavci 1 mají celkovou standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 600 hodin.

(3) Studium v programech uvedených v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro výkon technického zdravotnického povolání, a to v základech anatomie, fyziologie a patologie,
2. technických oborech, a to ve zpracování signálů a obrazů (úvod do teorie zpracování signálů, analýza a interpretace biosignálů, biomedicínské senzory), ve zdravotnických přístrojích (základy elektronických obvodů, diagnostické zdravotnické přístroje, terapeutické zdravotnické přístroje, laboratorní zdravotnické přístroje, komplexy zdravotnických přístrojů, zobrazovací systémy v klinice), v informatice a kybernetice (základy statistiky v medicíně, počítačové podpory diagnostiky, telemedicína, informační systémy ve zdravotnictví, úvod do teorie simulace a modelování), elektrotechnických předmětech (matematika, fyzika, teoretická elektrotechnika, elektronika, elektrická měření, programování),
3. souvisejících oborech, a to v managementu zdravotnické techniky, v technických právních předpisech a normách platných ve zdravotnictví a v základech metodologie vědeckého výzkumu,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v oborech uvedených v písmenu a) bodu 2; praktické vyučování probíhá ve školních laboratořích a ve zdravotnických zařízeních; ve zdravotnických zařízeních praktické vyučování probíhá nejméně 50 hodin na pracovištích používajících diagnostické zdravotnické přístroje, nejméně 30

hodin na pracovištích používajících terapeutické zdravotnické přístroje a nejméně 20 hodin na pracovištích používajících laboratorní zdravotnické přístroje.

(4) Pokud se odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského technika získává studiem v akreditovaném studijním programu a vzdělávacím programu kurzu nebo v akreditovaném vzdělávacím programu a vzdělávacím programu kurzu, doplňuje vzdělávací program kurzu vzdělání získané absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného vzdělávacího programu tak, aby splňoval požadavky podle odstavců 2 a 3.

§ 19a

Biotechnický asistent

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání biotechnického asistenta se získává absolvováním akreditovaného zdravotnického studijního programu nebo akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Programy uvedené v odstavci 1 mají celkovou standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 400 hodin.

(3) Studium v programech uvedených v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. medicínských oborech, které tvoří základ potřebný pro výkon povolání biotechnického asistenta, a to v základech anatomie, fyziologie, patologie, biochemie, interny, chirurgie, mikrobiologie, klinické farmakologie a stomatologie,

2. technických oborech, a to ve zpracování biosignálů a obrazů (úvod do teorie zpracování biosignálů, analýza a interpretace biosignálů, úvod do simulace a modelování), ve zdravotnických přístrojích (diagnostické a terapeutické zdravotnické přístroje, laboratorní zdravotnické přístroje, zobrazovací systémy v medicíně), v informatice (informační systémy ve zdravotnictví, telemedicína, počítačová podpora diagnostiky a terapie, základy programování, základy statistiky v medicíně),

3. souvisejících oborech, a to v etice, psychologii, managementu a ekonomice ve zdravotnictví a v základech metodologie vědeckého výzkumu,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti v oborech uvedených v písmenu a) bodu 2 probíhá ve školních laboratořích a ve zdravotnických zařízeních; ve zdravotnických zařízeních praktické vyučování probíhá nejméně 50 hodin na pracovištích používajících diagnostické zdravotnické přístroje, nejméně 40 hodin na pracovištích

používajících terapeutické zdravotnické přístroje a nejméně 20 hodin na pracovištích používajících laboratorní zdravotnické přístroje.

(4) Pokud se odborná způsobilost k výkonu povolání biotechnického asistenta získává studiem v akreditovaném studijním programu a vzdělávacím programu kurzu, doplňuje vzdělávací program kurzu vzdělání získané absolvováním akreditovaného studijního programu tak, aby splňoval požadavky podle odstavců 2 a 3.

§ 20

Radiologický technik

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického technika se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Programy uvedené v odstavci 1 mají celkovou standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 300 hodin.

(3) Studium v programech uvedených v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v

1.

oborech, které tvoří dostatečný matematicko-fyzikální základ potřebný pro porozumění problematice radiologických zařízení a ionizujícího záření a jeho vlivu na organismus, a to v matematice (diferenciální a integrální počet, obyčejné diferenciální rovnice, soustavy lineárních algebraických rovnic, lineární zobrazování, matematická statistika, numerické metody), ve fyzice (mechanika, elektřina a magnetismus, fyzika pevných látek, základy fyzikálních měření), ve fyzice ionizujícího záření (vlastnosti atomu a atomových jader, interakce ionizujícího záření s látkou, radioaktivní přeměna, jaderné reakce), v informatice (základní hardware, kancelářský software, základy počítačových sítí, ukládání a zálohování dat, ochrana sítí a dat, komunikační, obrazové a archivační standardy, informační systémy ve zdravotnictví, statistické zpracování dat se zaměřením na data klinická a epidemiologická), v základech biologie, fyziologie z hlediska lékařského ozáření, v základech obecné anatomie, v rentgenové anatomii a anatomii příčných řezů,

2.

radiologických oborech, a to v detekci a dozimetrii ionizujícího záření (veličiny a jednotky ionizujícího záření, teorie ionizace v dutině, plynové, scintilační a polovodičové detektory, termoluminiscenční filmové dozimetrie), v radiologických zařízeních (zejména rentgenové diagnostické přístroje, digitální a klasické zobrazovací systémy, systémy pro zobrazování magnetickou rezonancí ultrazvukem, scintilační kamera, PET kamera, radionuklidový ozařovač, radioterapeutický simulátor, urychlovače nabitých částic, jaderný reaktor), ve fyzikálních a technických aspektech

ionizujícího záření v radioterapii, v nukleární medicíně a v radiodiagnostice, v radiační ochraně včetně radiační ochrany pacientů s ohledem na specifika v radiodiagnostice, v nukleární medicíně a radioterapii, v zajišťování jakosti v radiodiagnostice při použití ionizujícího záření, v nukleární medicíně a radioterapii,

3.

souvisejících oborech, a to v technických právních předpisech a právních předpisech týkajících se ionizujícího záření a v základech metodologie vědeckého výzkumu,

b)

teoretickou výuku poskytující znalosti požadované pro získání zvláštní odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu¹⁹⁾,

c)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti ve fyzikálním měření a práci s přístrojovou technikou, používání, údržbě, servisu a evidenci standardních radiologických zařízení a dalšího radiologického vybavení zdravotnických pracovišť v oborech radiodiagnostika, nukleární medicína a radioterapie; praktické vyučování probíhá ve školních laboratořích a ve zdravotnických zařízeních; ve zdravotnických zařízeních praktická výuka probíhá nejméně 150 hodin, a to pod vedením radiologického technika nebo radiologického fyzika.

(4) Pokud se odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického technika získává studiem v akreditovaném studijním programu a vzdělávacím programu kurzu, doplňuje vzdělávací program kurzu vzdělání získané absolvováním akreditovaného studijního programu tak, aby splňoval požadavky podle odstavců 2 a 3.

§ 20a

Adiktolog

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání adiktologa se získává absolvováním akreditovaného zdravotnického studijního programu nebo akreditovaného vzdělávacího programu a vzdělávacího programu kurzu nebo akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu nebo absolvováním vzdělávacího programu kurzu po získání odborné způsobilosti všeobecné sestry.

(2) Program uvedený v odstavci 1 má standardní dobu studia nejméně 3 roky a nejméně 2400 hodin teoretického a praktického vyučování, z toho nejméně 350 hodin praktického vyučování.

(3) Studium v programu uvedeném v odstavci 1 písm. a) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v

1.

oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování adiktologické zdravotní péče, a to v anatomii, biologii člověka, chemii a biochemii, základech lékařské terminologie, zdravotnické informatice, fyziologii, základech klinické medicíny, etice, patologii a patologické fyziologii, klinické farmakologii, hygieně a epidemiologii, pediatrii, obecné a vývojové psychologii, metodologii adiktologického a epidemiologického výzkumu a v souvisejících klinických lékařských oborech,

2.

adiktologii a klinické psychologii a základní znalosti v dalších s adiktologií souvisejících teoretických a klinických oborech, a to v duševním zdraví a životním stylu, základech komunikace, základech psychologické a psychiatrické diagnostiky, základech sociologie a sociální psychologie, pedagogiky a speciální pedagogiky, sociální práci a politice, obecné a speciální psychiatrii a psychoterapii, opatřeních potlačujících užívání návykových látek, svépomocných nástrojů léčby alkoholiků, narkomanů, teorii koordinované péče, teorii poradenské práce, v problematice patologického hráčství a nezvládnutého užívání moderních komunikačních technologií, v kriminologii, drogové politice, primární drogové prevenci, v problematice zneužívání drog; systému léčebné adiktologické péče zejména v nízkoprahových službách, ambulantní a ústavní péči, terapeutických komunitách a následné péči; komunitní péči, klinické adiktologii, zejména v klinické psychofarmakologii návykových látek, etiologických a patogenetických aspektech užívání návykových látek, komplikacích poruch způsobených užíváním návykových látek a jejich léčby; substituční léčbě, organizaci poskytování adiktologické péče v rámci zařízení poskytujících zdravotní péči nebo sociální služby a v rámci školských zařízení,

3.

souvisejících oborech, a to v rehabilitaci, ergonomii, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu, a dále v základech práva, v základech finančního řízení podniku,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti navazující na teoretické obory, a to zejména v oblasti úvodního rozhovoru a vedení diagnosticko-terapeutického rozhovoru, metod práce s týmem, metod práce s rodinami, ve včasné intervenci a krizové intervenci, nácviku koordinované péče, praxi primárně-preventivních programů, nácviku sociálně-právních dovedností a sociálně-psychologickém a poradenském výcviku; praktické vyučování probíhá ve zdravotnických zařízeních a zařízeních sociálních služeb systému léčebné adiktologické péče, zejména v zařízeních nízkoprahových služeb, ambulantní péče a substituční léčby, ústavní péče, následné péče, péče v terapeutických komunitách a ve vlastním sociálním prostředí jedinců.

(4) Vzdělávací program kurzu uvedený v odstavci 1 doplňuje vzdělání uváděné v odstavci 1 tak, aby splňovalo požadavky podle odstavců 2 a 3.

§ 21

Psycholog ve zdravotnictví a klinický psycholog

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání psychologa ve zdravotnictví se získává

absolvováním akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu, který je prováděn vysokou školou. Akreditovaný studijní program má standardní dobu studia nejméně 5 let, z toho nejméně 100 hodin praktického vyučování.

(2) Odborná a specializovaná způsobilost k výkonu povolání klinického psychologa se získává absolvováním akreditovaného studijního programu a specializačního programu v oboru klinická psychologie. Akreditovaný studijní program a specializační program mají celkovou standardní dobu studia nejméně 10 let, z toho praktické vyučování činí nejméně 400 hodin. Specializační program v oboru klinická psychologie doplňuje akreditovaný studijní program tak, aby byly splněny minimální požadavky podle odstavce 3, a dále prohlubuje a rozšiřuje získané znalosti a dovednosti tak, aby absolvent studia byl schopen vykonávat povolání bez odborného dohledu.

(3) Studium v programech uvedených v odstavcích 1 a 2 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v

1.

oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování psychologické zdravotní péče, a to v obecné psychologii, vývojové psychologii, metodologii psychologického výzkumu, základní orientaci v anatomii a fyziologii, psychofarmakologii a v souvisejících klinických lékařských oborech,

2.

klinické psychologii a základní znalosti v dalších souvisejících psychologických oborech, a to v psychologické diagnostice (znalosti psychometrie a konstrukce testů, psychometrické parametry nejdůležitějších psychodiagnostických metod, metodologické aspekty psychodiagnostiky), v klinické vývojové psychologii (vývoj a růst z psychologického hlediska, jeho odchylky a poruchy, základní vývojové teorie), v psychopatologii (symptomatologie, syndromologie a nosologie psychických poruch, psychopatologie dětství, adolescence, dospělosti a stáří, rodinná interakce a duševní zdraví, poruchy manželského a rodinného soužití, speciální psychosexuální problematika), v psychoterapii (teoretické základy hlavních psychoterapeutických směrů, orientační znalost základních metod psychoterapie individuální, skupinové a rodinné u dospělých a dětí, základní metody krizové intervence), v psychologické problematice somatických onemocnění,

3.

souvisejících oborech, a to v organizaci poskytování psychologické péče v rámci zdravotní a sociální péče a v rámci školských zařízení, ve filozofii, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b)

praktické vyučování poskytující základní dovednosti a znalosti v oborech uvedených v písmenu a) bodu 2, a to pod odborným dohledem klinického psychologa způsobilého k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu; praktické vyučování probíhá zejména ve zdravotnických a sociálních zařízeních a ve vlastním sociálním prostředí

jedinců.

§ 22

Klinický logoped

(1) Odborná a specializovaná způsobilost k výkonu povolání klinického logopeda se získává absolvováním akreditovaného studijního programu a specializačního programu.

(2) Akreditovaný studijní program uvedený v odstavci 1 má standardní dobu studia nejméně 5 let, z toho praktické vyučování činí nejméně 400 hodin. Specializační program v oboru klinická logopedie má standardní dobu studia 3 roky a doplňuje akreditovaný studijní program tak, aby byly splněny minimální požadavky podle odstavce 3, a dále prohlubuje a rozšiřuje získané znalosti a dovednosti tak, aby absolvent studia byl schopen vykonávat povolání bez odborného dohledu.

(3) Studium v programech uvedených v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v

1.

oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování logopedické zdravotní péče, a to v pedagogice a speciální pedagogice, anatomii, fyziologii a patologii se zaměřením na sluchové a hlasové ústrojí, základních znalostech zdravotnických prostředků, zejména sluchadel a elektroakustických diagnostických zdravotnických přístrojů,

2.

klinické logopedii a dalších souvisejících klinických oborech, a to v metodách a technikách logopedické diagnostiky, depistáží a dispenzarizaci vad řeči a sluchu, vývojových a získaných poruchách řeči, poruchách řeči při psychiatrických onemocněních, poruchách hlasu a jejich reedukaci, typech sluchových vad a poruch, reedukaci a edukaci sluchového postižení, logopedické intervenci u všech typů narušené komunikační schopnosti včetně problematiky somatických onemocnění, v hlasové hygieně, základech souvisejících klinických oborů, zejména ve foniatрии, otorinolaryngologii, pediatrii, psychiatrii včetně gerontopsychiatrie, v neurologii, geriatrii, rehabilitaci včetně fyzioterapie a ergoterapie a v posudkové činnosti v logopedii včetně pracovního uplatnění osob s vadami řeči, sluchu či kombinovanými vadami,

3.

souvisejících oborech, a to v organizaci logopedické péče v rámci zdravotní a sociální péče a v rámci školských zařízení, psychologii, základech právní problematiky v oblasti sociální péče a školství, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

- b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti ve speciálních diagnostických metodách a technikách, v reedukačních, edukačních a rehabilitačních postupech při všech typech narušené komunikační schopnosti včetně zvládnání technických dovedností, potřebných pro práci klinického logopeda (analýza zvukového záznamu komunikačních schopností klienta, praktické zacházení se sluchovou protetikou a s audiovizuálními a elektroakustickými přístroji využívanými při diagnostice i terapii); praktické vyučování probíhá ve zdravotnických i sociálních zařízeních a ve školských zařízeních včetně speciálních školských zařízení.

(4) Praktické vyučování, které je součástí specializačního programu, probíhá nejméně 36 měsíců na odborném logopedickém pracovišti pod odborným dohledem klinického logopeda, pokud dále není stanoveno jinak; z toho činí alespoň

- a) 12 týdnů ve zdravotnickém zařízení poskytujícím logopedickou péči pod přímým vedením klinického logopeda, z toho 2 týdny na pracovišti určeném akreditovaným zařízením a
- b) 6 týdnů v lůžkovém zdravotnickém zařízení poskytujícím foniatickou, otorinolaryngologickou, rehabilitační, geriatrickou, psychiatrickou nebo neurologickou péči, a to pod odborným dohledem klinického logopeda nebo lékaře příslušné specializace; toto praktické vyučování probíhá alespoň na čtyřech z uvedených pracovišť.

§ 22a

Zrakový terapeut

(1) Odborná a specializovaná způsobilost k výkonu povolání zrakového terapeuta se získává absolvováním akreditovaného studijního programu a dalšího postgraduálního akreditovaného specializačního programu nebo akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Akreditovaný studijní program uvedený v odstavci 1 má standardní dobu studia nejméně 5 let, z toho praktické vyučování činí nejméně 100 hodin. Akreditovaný specializační program má standardní dobu studia 1 rok a doplňuje akreditovaný studijní program tak, aby byly splněny minimální požadavky podle odstavce 3.

(3) Studium v programech uvedených v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

- a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1.

oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování oftalmopedické zdravotní péče, a to v pedagogice a speciální pedagogice, anatomii, fyziologii a patologii se zaměřením na zrakové ústrojí, a základní znalosti zdravotnických prostředků, zejména speciálních optických pomůcek a elektronických zvětšovacích pomůcek,

2.

zrakové terapii, a to v metodách a technikách diagnostiky, depistáže a dispenzarizaci zrakových vad a poruch zrakových funkcí, edukaci a reedukaci zrakových funkcí, terapeutické intervenci u vrozených a získaných vad a poruch zrakových funkcí kojenců a dětí v preverbálním období, u všech věkových skupin osob s narušenou komunikační schopností, neslyšících, osob s onemocněním či poruchou centrálního nervového systému, s mentální retardací a obtížně vyšetřitelných. Dále v základech souvisejících klinických oborů, zejména v oftalmologii, optice, ortoptice a optometrii, pediatrii, psychiatrii včetně gerontopsychiatrie, neurologii, geriatrii, logopedii, rehabilitaci včetně fyzioterapie a ergoterapie, a v posudkové činnosti ve zrakové terapii včetně pracovního uplatnění osob s vadami zraku a kombinovanými vadami,

3.

souvisejících oborech, a to v organizaci oftalmopedické péče v rámci zdravotnictví a sociálních služeb a v rámci školských zařízení, základech psychologie, pedagogiky a edukace, základech právní problematiky v oblasti sociálních a zdravotních služeb a školství, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti ve speciálních diagnostických metodách a technikách, v edukačních, reedukačních a rehabilitačních postupech u těžkých vrozených a získaných poruch zraku všech věkových skupin včetně zvládnutí technických dovedností práce s diagnostickými pomůckami, se speciálními optickými a elektronickými pomůckami používanými v práci zrakového terapeuta, zejména aplikace diagnostické metody s ohledem na věk, mentální dovednosti, diagnózu, úroveň vývoje zraku a způsob komunikace; praktické zacházení s optickými a elektronickými pomůckami využívanými při diagnostice a terapii; praktické vyučování probíhá ve zdravotnických zařízeních, zařízeních sociálních služeb a ve školách nebo školských zařízeních.

(4) Pokud se odborná způsobilost k výkonu povolání zrakového terapeuta získává studiem v akreditovaném studijním programu a vzdělávacím programu kurzu, doplňuje vzdělávací program kurzu vzdělání získané absolvováním akreditovaného studijního programu tak, aby splňoval požadavky podle odstavců 2 a 3.

§ 23

Fyzioterapeut

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání fyzioterapeuta se získává absolvováním akreditovaného bakalářského studijního programu nebo akreditovaného magisterského studijního programu.

(2) Programy uvedené v odstavci 1 mají standardní dobu studia

- a) v akreditovaném bakalářském studijním programu nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1600 hodin.
- b) v akreditovaném magisterském studijním programu navazujícím na akreditovaný bakalářský studijní program pro přípravu fyzioterapeutů nejméně 2 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 600 hodin,
- c) v akreditovaném magisterském studijním programu nejméně 5 let, z toho praktické vyučování činí nejméně 2200 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v odstavci 2 písm. a) poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

- a) teoretickou výuku poskytující znalosti
1. v oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování fyzioterapeutické péče, a to v biologii, anatomii, fyziologii, patologii a patofyziologii, biofyzice, biomechanice, kineziologii,
  2. ve fyzioterapii, léčebné rehabilitaci a dalších klinických oborech, a to ve vnitřním lékařství, chirurgii, traumatologii, gynekologii, neurologii, psychiatrii, pediatrii, geriatrii, ortopedii, protetice, rehabilitační propedeutice, fyzikální terapii, balneologii, ve vyšetřovacích, diagnostických a terapeutických postupech ve fyzioterapii v uvedených klinických oborech a v preventivní péči, v kineziologii, základech ergoterapie, v komunitní péči, zdravotní tělesné výchově, tělesné výchově a sportu zdravotně postižených,
  3. v sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie, pedagogiky a edukace, v základech speciální pedagogiky, v sociální a pracovní rehabilitaci, v sociálních právních předpisech, ergonomii, v základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,
- b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v provádění fyzioterapeutických postupů podle písmene a) bodu 2; praktické vyučování probíhá zejména ve zdravotnických zařízeních pod vedením fyzioterapeuta nebo v odůvodněných případech pod vedením lékaře se specializací v oboru rehabilitační a fyzikální medicína; součástí praktického vyučování je souvislá praxe nejméně 120 hodin v každém roce studia a sportovní aktivita pod vedením tělovýchovných odborníků nebo fyzioterapeutů.

(4) Studium v programu uvedeném v odstavci 2 písm. b) rozšiřuje znalosti a dovednosti podle odstavce 3 a zaměřuje fyzioterapeuta na poskytování specializované fyzioterapeutické péče prostřednictvím nejméně jedné specializované metodiky nebo konceptu (například metodika podle Lewita, hippoterapie, Kabatova technika proprioreceptivní nervosvalové facilitace, Vojtova vývojová kineziologie, metodika Mojžíšové, Brüggerův koncept).

(5) Studium v programu uvedeném v odstavci 2 písm. c) poskytuje znalosti a dovednosti podle odstavců 3 a 4.

§ 24

Radiologický fyzik

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického fyzika se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Programy uvedené v odstavci 1 mají celkovou standardní dobu studia

- a) v akreditovaném magisterském studijním programu po získání úplného středního vzdělání nejméně 5 let, z toho praktické vyučování činí nejméně 300 hodin,
- b) v akreditovaném magisterském studijním programu navazujícím na akreditovaný bakalářský studijní program matematicko-fyzikálního zaměření nejméně 2 roky, z toho praktická výuka činí nejméně 300 hodin; požadavky na počet hodin praktické výuky a požadavky stanovené v odstavci 3 mohou být absolvovány také v průběhu předcházejícího studia v akreditovaném bakalářském studijním programu.

(3) Studium v programech uvedených v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

- a) teoretickou výuku poskytující znalosti v
  - 1. oborech, které tvoří dostatečný matematicko-fyzikální základ potřebný pro porozumění problematice ionizujícího záření a jeho vlivu na organismus a problematice radiologických zařízení, a to v matematice (matematická analýza, lineární algebra, numerická matematika, rovnice matematické fyziky, matematická statistika a základy teorie pravděpodobnosti, metoda Monte Carlo), ve fyzice (mechanika, elektřina a magnetismus, termika a molekulová fyzika, termodynamika, statistická fyzika, vlnění, optika, atomová a jaderná fyzika, teoretická a kvantová fyzika, fyzika pevných látek), ve fyzice ionizujícího záření (zdroje ionizujícího záření, interakce ionizujícího záření s látkou, radioaktivní přeměna, jaderné reakce), v informatice (základní hardware, kancelářský software, základy počítačových sítí,

ukládání a zálohování dat, ochrana sítí a dat, komunikační, obrazové a archivační standardy, informační systémy ve zdravotnictví, statistické zpracování dat se zaměřením na klinické a epidemiologické studie), v základech biologie a fyziologie z hlediska lékařského ozáření, v základech anatomie, rentgenové anatomie a anatomie příčných řezů,

2.

radiologických oborech, a to v detekci, dozimetrii a metrologii ionizujícího záření (veličiny a jednotky ionizujícího záření, teorie ionizace v dutině, plynové, scintilační a polovodičové detektory, termoluminiscenční, filmové a další integrující dozimetrické metody, standardizace, kalibrace), v radiologických zařízeních a dalších zdravotnických přístrojích (zejména rentgenové diagnostické přístroje, digitální a klasické zobrazovací systémy, systémy pro zobrazování magnetickou rezonancí a ultrazvukem, scintilační kamera, PET kamera, radionuklidový ozařovač, radioterapeutický simulátor, urychlovače nabitých částic, jaderný reaktor), ve fyzikálních, technických a klinických aspektech ionizujícího záření v radioterapii, nukleární medicíně a radiodiagnostice, v základech fyzikálních, technických a klinických aspektů neionizujícího záření v diagnostice a terapii, v systému zajišťování jakosti v radiodiagnostice, nukleární medicíně a radioterapii, radiobiologii a biologických účincích ionizujícího záření, radiační ochraně včetně radiační ochrany pacientů s ohledem na specifika v radiodiagnostice, nukleární medicíně a radioterapii, v používání, údržbě, servisu a evidenci radiologických zařízení včetně problematiky jejich klinického hodnocení a klinických zkoušek jejich nežádoucích účinků a analýzy rizik,

3.

souvisejících oborech, a to v technických právních předpisech a normách platných ve zdravotnictví a právních předpisech týkajících se ionizujícího záření, v základech metodologie vědeckého výzkumu,

b)

teoretickou výuku poskytující znalosti požadované pro získání zvláštní odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu¹⁹⁾,

c)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti ve fyzikálním měření a práci s přístrojovou technikou v rozsahu nejméně 150 hodin, probíhající zejména ve školních laboratořích, dále obsahující odbornou praxi ve zdravotnických zařízeních zaměřenou na oblast radiodiagnostiky, nukleární medicíny a radioterapie pod vedením klinického radiologického fyzika v rozsahu nejméně 150 hodin a exkurze na pracoviště využívající neionizující záření k diagnostickým nebo terapeutickým účelům.

(4) Pokud se odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického fyzika získává studiem v akreditovaném studijním programu a vzdělávacím programu kurzu, doplňuje vzdělávací program kurzu vzdělání získané absolvováním akreditovaného studijního programu tak, aby splňoval požadavky podle odstavců 2 a 3.

a v přípravě léčivých přípravků

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Programy uvedené v odstavci 1 mají celkovou standardní dobu studia

- a) v akreditovaném magisterském studijním programu po získání úplného středního vzdělání nejméně 5 let, z toho praktické vyučování činí nejméně 500 hodin,
- b) v akreditovaném magisterském studijním programu navazujícím na akreditovaný bakalářský studijní program přírodovědného zaměření nejméně 2 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 500 hodin; požadavky na počet hodin praktického vyučování a požadavky stanovené v odstavci 3 mohou být absolvovány také v průběhu předcházejícího studia v akreditovaném bakalářském studijním programu.

(3) Studium v programech uvedených v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

- a) teoretickou výuku poskytující znalosti v
  - 1. oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování zdravotní laboratorní péče a přípravu léčivých přípravků, a to ve zdravotnické informatice, matematice, fyzice, chemii a biochemii, biologii, anatomii, fyziologii a patologii, základech radiační ochrany,
  - 2. klinických laboratorních a souvisejících oborech, a to v lékařské mikrobiologii, cytologii a histologii, molekulární biologii a genetice, klinické imunologii a alergologii, klinické biochemii a toxikologii, klinické hematologii a transfuzním lékařství, laboratorních metodách v ochraně veřejného zdraví, farmakologické propedeutice v oblasti přípravy radiofarmak, základech klinických lékařských oborů (zejména vnitřního lékařství, infekčního lékařství, intenzivní medicíny a pediatrie), ve zdravotnických prostředcích, zejména v laboratorních zdravotnických přístrojích, v zabezpečování systému jakosti,
  - 3. souvisejících oborech, a to v komunikačních dovednostech, základech informatiky, statistiky a metodologie vědeckého výzkumu,
- b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti ve výběru metod a provádění analýzy biologického materiálu a složek životního a pracovního prostředí včetně

odběru vzorků, posuzování klinického významu laboratorních vyšetření a interpretace jejich výsledků, ve využití laboratorních zdravotnických přístrojů a instrumentální techniky, ve využití automatizace, statistických metod a výpočetní techniky a dodržování zásad správné laboratorní praxe; praktické vyučování probíhá zejména ve školních laboratořích a ve zdravotnických zařízeních, a to v oborech lékařská mikrobiologie, histologie, molekulární biologie a genetika, imunologie a alergologie, klinická biochemie včetně toxikologie, klinická hematologie a transfuzní lékařství, v ochraně veřejného zdraví; v každém uvedeném oboru musí nejméně 30 hodin probíhat formou praktického vyučování ve zdravotnických zařízeních.

(4) Pokud se odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků získává studiem v akreditovaném studijním programu a vzdělávacím programu kurzu, doplňuje vzdělávací program kurzu vzdělání získané absolvováním akreditovaného studijního programu tak, aby splňoval požadavky podle odstavců 2 a 3, a to buď v laboratorních oborech nebo v přípravě léčivých přípravků.

§ 26

Biomedicínský inženýr

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského inženýra se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Programy uvedené v odstavci 1 mají celkovou standardní dobu studia

- a) v akreditovaném magisterském studijním programu po získání úplného středního vzdělání nejméně 5 let, z toho praktické vyučování činí nejméně 100 hodin po získání úplného středního vzdělání,
- b) v akreditovaném magisterském studijním programu navazujícím na akreditovaný bakalářský studijní program elektrotechnického zaměření nejméně 2 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 100 hodin; požadavky na počet hodin praktického vyučování a požadavky stanovené v odstavci 3 mohou být absolvovány také v průběhu předcházejícího studia v akreditovaném bakalářském studijním programu.

(3) Pokud není základní elektrotechnické vzdělání, a to v matematice, fyzice, teoretické elektrotechnice, elektronice, elektrickém měření, teorii elektromagnetického pole a programování součástí předcházejícího studia v akreditovaném studijním programu nebo v akreditovaném vzdělávacím programu, je součástí studia podle odstavce 2.

(4) Studium v programech uvedených v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

- a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v

1. oborech, které tvoří základ potřebný pro výkon technického zdravotnického povolání, a to v základech anatomie, fyziologie a patologie, v definování systémů na biologických objektech, biofyzice, fyzikálních metodách v terapii,
2. technických oborech, a to ve zpracování signálů a obrazů (teorie signálů, číslicové zpracování signálů a obrazů, analýza a interpretace biosignálů, biomedicínské senzory), ve zdravotnických přístrojích (teorie obvodů, diagnostické zdravotnické přístroje, terapeutické zdravotnické přístroje, laboratorní zdravotnické přístroje, komplexy zdravotnických přístrojů, teorie zobrazovacích systémů, zobrazovací systémy v klinice), v informatice a kybernetice (statistika v medicíně, počítačová podpora diagnostiky, telemedicína, informační systémy ve zdravotnictví, teorie simulace a modelování v medicíně),
3. souvisejících oborech, a to v technických právních předpisech a normách platných ve zdravotnictví, v managementu zdravotnické techniky, základech informatiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v oborech uvedených v písmenu a) bodu 2; praktické vyučování probíhá ve školních laboratořích a zdravotnických zařízeních; ve zdravotnických zařízeních probíhá nejméně 30 hodin na pracovištích používajících diagnostické zdravotnické přístroje, nejméně 20 hodin na pracovištích používajících terapeutické zdravotnické přístroje a nejméně 10 hodin na pracovištích používajících laboratorní zdravotnické přístroje.

(5) Pokud se odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského inženýra získává studiem v akreditovaném studijním programu a vzdělávacím programu kurzu, doplňuje vzdělávací program kurzu vzdělání získané absolvováním akreditovaného studijního programu tak, aby splňoval požadavky podle odstavců 2 až 4.

§ 27

Odborný pracovník v ochraně veřejného zdraví

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v ochraně veřejného zdraví se získává absolvováním akreditovaného studijního programu nebo akreditovaného studijního programu a vzdělávacího programu kurzu.

(2) Programy uvedené v odstavci 1 mají celkovou standardní dobu studia

a)

v akreditovaném magisterském studijním programu po získání úplného středního vzdělání nejméně 5 let, z toho nejméně 500 hodin praktického vyučování,

b)

v akreditovaném magisterském studijním programu navazujícím na akreditovaný bakalářský studijní program pro přípravu asistentů ochrany veřejného zdraví nejméně 2 roky, z toho nejméně 500 hodin praktického vyučování; požadavky na počet hodin praktického vyučování a požadavky stanovené v odstavci 3 mohou být absolvovány také v průběhu předcházejícího bakalářského studia.

(3) Studium v akreditovaných studijních programech uvedených v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti uvedené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v

1.

biologických a klinických oborech, oborech, které tvoří základ potřebný pro ochranu a podporu veřejného zdraví, a to v biologii, anatomii, fyziologii, patologii, histologii, fyzice a biofyzice, chemii a biochemii, mikrobiologii, genetice, imunologii, lékařské toxikologii, základech klinických lékařských oborů, zejména v základech infekčního lékařství a pediatrie, v základech radiační ochrany,

2.

oborech podpory a ochrany veřejného zdraví, a to v epidemiologii infekčních a neinfekčních onemocnění a v epidemiologické metodologii, v hygieně obecné a komunální včetně ochrany spotřebitele, v hygieně výživy včetně základů potravinářské mikrobiologie, v potravních technologiích, nutriční toxikologii a výživovém poradenství, v hygieně předmětů denního užívání, v hygieně práce a pracovním lékařství včetně fyziologie práce, v hygieně dětí a mladistvých, v metodách podpory veřejného zdraví, tvorbě a řízení zdravotnických programů,

3.

sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech ekologie, základech demografie, základech sociologie a sociální psychologie včetně specifík skupin obyvatel, základech pedagogiky a komunikace s veřejností, v právních předpisech zejména ve vztahu k výkonu státního zdravotního dozoru a správního řízení v oblasti ochrany veřejného zdraví, ve statistice, základech informatiky a metodologie vědeckého výzkumu,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v ochraně a podpoře veřejného zdraví a v provádění státního zdravotního dozoru, v tvorbě, řízení a vyhodnocování zdravotnických programů v oblasti podpory veřejného zdraví, volbě základních laboratorních metod v oblasti ochrany veřejného zdraví, získávání a interpretace dat potřebných k hodnocení vlivu životních a pracovních podmínek na zdravotní stav populace, ve zjišťování a vyhodnocování zdravotních rizik v oblasti ochrany veřejného zdraví ve vztahu k životnímu a pracovnímu prostředí; praktické vyučování probíhá zejména v laboratořích včetně školních laboratoří, zdravotních ústavech,

Státním zdravotním ústavu a úřadech státní správy provádějících státní zdravotní dozor.

(4) Pokud se odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v ochraně veřejného zdraví získává studiem v akreditovaném studijním programu a vzdělávacím programu kurzu, doplňuje vzdělávací program kurzu vzdělání získané absolvováním akreditovaného studijního programu tak, aby splňoval požadavky podle odstavců 2 a 3.

§ 28

Zdravotnický asistent

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického asistenta se získává absolvováním školního vzdělávacího programu nebo vzdělávacího programu kurzu.

(2) Školní vzdělávací program má standardní dobu studia nejméně 4 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 900 hodin. Vzdělávací program kurzu zahrnuje nejméně 500 hodin teoretické výuky a nejméně 400 hodin praktického vyučování.

(3) Studium v programech uvedených v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti uvedené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti

1.

ve všeobecně vzdělávacích předmětech, které poskytují celkový všeobecný rozhled, jazykové a komunikační dovednosti, znalosti a dovednosti z přírodních věd, zejména z matematiky, fyziky, chemie a biologie,

2.

v oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování ošetrovatelské péče, a to v somatologii, klinické propedeutice včetně farmakologie, v základních zdravotnických prostředcích a základních vyšetřovacích metodách, v ochraně veřejného zdraví včetně epidemiologie, v prevenci nemocí a zdravotní výchově, v základech radiační ochrany,

3.

v ošetrovatelství a klinických oborech, a to v teorii ošetrovatelství, všeobecné ošetrovatelské péči a ošetrovatelské péči ve vztahu zejména k internímu lékařství, chirurgii, pediatrii, péči o matku a novorozence, gynekologii, psychiatrii, péči o staré lidi a geriatrii, v komunitní péči,

4.

v sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v psychologii a komunikaci,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v poskytování ošetrovatelské péče v rámci ošetrovatelského týmu ve vztahu ke klinickým lékařským oborům,

zejména k internímu lékařství, chirurgii, péči o děti a pediatrii, gynekologii, geriatrii a v komunitní péči.

1. (4) Vzdělávací program kurzu neobsahuje předměty uvedené v odstavci 3 písm. a) bodu

§ 29

Laboratorní asistent

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání laboratorního asistenta se získává absolvováním školního vzdělávacího programu.

(2) Program uvedený v odstavci 1 má standardní dobu studia nejméně 4 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 900 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti uvedené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti

1.

ve všeobecně vzdělávacích předmětech, které poskytují celkový všeobecný rozhled, jazykové a komunikační dovednosti, znalosti a dovednosti z přírodních věd, zejména z matematiky a fyziky,

2.

v oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování laboratorní zdravotní péče, a to v chemii a biochemii, biologii, somatologii, patologii, v základech radiační ochrany,

3.

v laboratorních a klinických oborech, a to v histologii a histologické technice, genetice, hematologii a transfuzní službě, mikrobiologii, imunologii, epidemiologii a vyšetřovacích metodách v ochraně veřejného zdraví, v klinické biochemii a toxikologii, zdravotnických prostředcích, zejména v laboratorních zdravotnických přístrojích, v základech systému managementu jakosti v laboratoři,

4.

v sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v komunikaci, zdravotnické informatice a statistice,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v odběru biologického materiálu, v identifikaci vzorků biologického materiálu a hodnocení jejich kvality pro požadovaná laboratorní vyšetření, v základních laboratorních postupech v souladu se zásadami správné laboratorní praxe v oborech vyšetřovací metody v ochraně veřejného zdraví, histologie, hematologie, mikrobiologie, imunologie a klinická

biochemie; praktické vyučování probíhá ve školních laboratořích a zdravotnických zařízeních; ve zdravotnických zařízeních probíhá nejméně 40 hodin v každém uvedeném oboru.

§ 30

Ortoticko-protetický technik

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoticko-protetického technika se získává absolvováním školního vzdělávacího programu.

(2) Program uvedený v odstavci 1 má standardní dobu studia nejméně 4 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 900 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti uvedené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti

1.

ve všeobecně vzdělávacích předmětech, které poskytují celkový všeobecný rozhled, jazykové a komunikační dovednosti, znalosti a dovednosti z přírodních věd, zejména z matematiky, fyziky a chemie,

2.

v oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování zdravotní péče v ortotice a protetice, a to v somatologii se zaměřením na pohybový systém, v biofyzice, patologické anatomii a fyziologii se zaměřením na pohybový systém, v základech biomechaniky, v odborném kreslení,

3.

v klinických oborech, a to v ortopedii, chirurgii, neurologii, rehabilitaci, pediatrii a předmětech poskytujících znalosti o stavbě, materiálech a technologických postupech používaných při navrhování, stavbě a opravách zdravotnických prostředků, a to ortoticko-protetických pomůcek,

4.

v sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie, základech ekonomie a v informačních technologiích,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti nezbytné pro navrhování, zhotovování a opravy ortoticko-protetických pomůcek; nejméně polovina doby praktického vyučování probíhá ve zdravotnických zařízeních nebo jiných ortoticko-protetických provozovnách pod vedením ortotiků-protetiků.

Nutriční asistent

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního asistenta se získává absolvováním školního vzdělávacího programu.

(2) Program uvedený v odstavci 1 má standardní dobu studia nejméně 4 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1300 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti

1.

ve všeobecně vzdělávacích předmětech, které poskytují celkový všeobecný rozhled, jazykové a komunikační dovednosti, znalosti a dovednosti z přírodních věd, zejména z matematiky, fyziky, biologie a chemie,

2.

v oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování nutriční péče, a to v somatologii se zaměřením na trávicí systém, fyziologii výživy a metabolismu, v patologii, biochemii, potravinářské chemii, nauce o potravinách, technologii přípravy pokrmů, mikrobiologii, epidemiologii a hygieně, základech farmakologie,

3.

v nutričních oborech, a to ve výživě zdravých jedinců různých věkových skupin včetně specifických nároků těhotných žen a zvláštností dětského a dorostového věku, v alternativních a netradičních formách výživy, v komunitní péči, ve výživovém poradenství, zdravotní výchově a podpoře veřejného zdraví ve vztahu k výživě, klinické dietologii, přípravě základních a speciálních druhů léčebné výživy s využitím zásad racionální výživy, ve zpracování výživové anamnézy, ve stanovení individuálních terapeutických plánů výživy, v hygienických a bezpečnostních aspektech zajištění přípravy i expedice stravy, v umělé enterální a parenterální výživě, v klinických lékařských oborech, zejména ve vnitřním lékařství a metabolických onemocněních, v chirurgii, pediatrii, gynekologii, gerontologii, psychiatrii, infekčním lékařství, onkologii a v základech ošetřovatelství,

4.

v dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie, ekonomiky a informatiky,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v léčebné výživě ve vztahu ke klinickým oborům uvedeným v písmenu a) bodu 3, a to zjišťování nutričních potřeb pacientů, hodnocení stavu výživy, zpracovávání jídelních plánů, volbu vhodných výživových doplňků, přípravu a distribuci stravy, zdravotní výchovu, edukaci a

poradenství; praktické vyučování probíhá v lůžkových a ambulantních zdravotnických zařízeních včetně odborných léčebných ústavů, zejména na odděleních gerontologických, interních, dětských a v metabolických jednotkách, v edukačních centrech, v ústavních zařízeních sociální péče a ve stravovacích provozech zejména zdravotnických a sociálních zařízení, ve školních laboratořích a ve státních zdravotnických ústavech a úřadech státní správy provádějících státní zdravotní dozor; jeho součástí je účast na státním zdravotním dozoru v oblasti hygieny výživy v komunitní péči.

§ 32

Asistent zubního technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta zubního technika se získává absolvováním školního vzdělávacího programu.

(2) Program uvedený v odstavci 1 má standardní dobu studia nejméně 4 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 1600 hodin.

(3) Studium v programu uvedeném v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti

1.
ve všeobecně vzdělávacích předmětech, které poskytují celkový všeobecný rozhled, jazykové a komunikační dovednosti, znalosti a dovednosti z přírodovědných oborů, zejména z matematiky, fyziky, biologie a chemie,
2.
v oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování zdravotní péče ve výrobě zubních náhrad, a to v somatologii a patologii, zejména ve vztahu k orofaciálnímu systému, jeho anomáliím a onemocněním, v mikrobiologii, v prevenci a zdravotní výchově, v základech biomechaniky, v odborném kreslení,
3.
ve výrobě zubních náhrad a klinických oborech, a to v zubním lékařství, zubní protetice a v předmětech poskytujících znalosti ze stavby, materiálů a technologických postupů používaných při výrobě zubních náhrad,
4.
v sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech ekonomie, informačních technologiích,

b)

praktické vyučování, při němž se studující jako člen týmu zubní laboratoře a pracoviště zubního lékaře učí na základě získaných vědomostí a dovedností

zhotovovat a opravovat zubní náhrady a ortodontické pomůcky s důrazem na správné technologické postupy; praktické vyučování probíhá ve školních laboratořích a ve zdravotnických zařízeních, zejména v zubních laboratořích a na pracovištích zubního lékařství.

§ 33

Dezinfektor

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání dezinfektora se získává absolvováním vzdělávacího programu kurzu.

(2) Program uvedený v odstavci 1 zahrnuje nejméně 80 hodin teoretické výuky a nejméně 40 hodin praktického vyučování.

(3) Studium v programu uvedeném v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

- a) teoretickou výuku poskytující základní znalosti v oborech, které tvoří základ pro ochranu veřejného zdraví, a to v epidemiologii, mikrobiologii a lékařské zoologii, v hygieně, dezinfekci a sterilizaci, v dezinsekci a deratizaci,
- b) praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v metodách běžné a speciální ochranné dezinfekce, dezinsekce a deratizace a v metodách odstranění biologického materiálu.

§ 34

Řidič vozidla zdravotnické záchranné služby

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče vozidla zdravotnické záchranné služby se získává absolvováním vzdělávacího programu kurzu.

(2) Program uvedený v odstavci 1 zahrnuje nejméně 320 hodin teoretické výuky a nejméně 280 hodin praktického vyučování.

(3) Studium v programu uvedeném v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

- a) teoretickou výuku poskytující znalosti v

1.

oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování přednemocniční neodkladné zdravotní péče, a to v základech somatologie, patologie, farmakologie, zdravotnických prostředků a toxikologie,

2.

klinických oborech a dalších specifických oborech souvisejících s poskytováním neodkladné péče, a to v urgentních stavech a neodkladné ošetrovatelské a léčebné péči, zejména ve vnitřním lékařství, chirurgii, gynekologii a porodnictví, pediatrii, psychiatrii, zdravotnických a dalších přístrojích používaných v přednemocniční neodkladné péči, v integrovaném záchranném systému a medicíně katastrof,

3.

sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v psychologii a komunikaci včetně řešení náročných životních situací, v základech pedagogiky, v informačních a telekomunikačních technologiích,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v neodkladné péči v situacích charakteristických pro urgentní medicínu i pro mimořádné události v součinnosti se složkami integrovaného záchranného systému včetně řídičských a navigačních dovedností a fyzických dovedností nutných pro práci v záchranné službě, v základní ošetrovatelské péči; praktické vyučování probíhá ve zdravotnických zařízeních poskytujících neodkladnou péči včetně pracovišť, která mají charakter akutního příjmu, dále v lůžkových zdravotnických zařízeních a na pracovištích ostatních složek integrovaného záchranného systému.

§ 35

Ošetrovatel

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ošetrovatele se získává absolvováním školního vzdělávacího programu nebo vzdělávacího programu kurzu.

(2) Školní vzdělávací program má standardní dobu studia nejméně 3 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 700 hodin. Vzdělávací program kurzu zahrnuje nejméně 400 hodin teoretické výuky a nejméně 300 hodin praktického vyučování.

(3) Studium v programech uvedených v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti

1.

ve všeobecně vzdělávacích předmětech, které poskytují celkový všeobecný rozhled a jazykové a komunikační dovednosti,

2.

v oborech, které tvoří základ potřebný pro poskytování ošetrovatelské péče, a to v základech somatologie, v klinické propedeutice včetně základních vyšetřovacích metod, v základech radiační ochrany,

3.

v ošetrovatelství a klinických oborech, a to v teorii ošetrovatelství, všeobecné ošetrovatelské péči a ošetrovatelské péči ve vztahu zejména k internímu lékařství, k chirurgii, pediatrii, péči o matku a novorozence, k péči o staré lidi a geriatrii, ve výchovné péči a zaměstnávání nemocných, zásadách správného zacházení s biologickým materiálem, léčivými přípravky a zdravotnickými prostředky,

4.

v sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie a komunikace,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v poskytování ošetrovatelské péče v rámci ošetrovatelského týmu ve vztahu ke klinickým lékařským oborům, zejména k internímu lékařství, chirurgii, péči o děti a pediatrii, geriatrii a v integrované sociálně zaměřené ošetrovatelské péči.

(4) Vzdělávací program kurzu nemusí obsahovat předměty uvedené v odstavci 3 písm. a) bodu 1.

§ 36

Masér a nevidomý a slabozraký masér

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání maséra se získává absolvováním vzdělávacího programu kurzu.

(2) Program uvedený v odstavci 1 zahrnuje nejméně 250 hodin teoretické výuky a nejméně 250 hodin praktického vyučování.

(3) Studium v programu uvedeném v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti v oborech, které tvoří základ pro výkon povolání maséra, a to v základech somatologie se zaměřením na pohybový systém, v základech psychologie a komunikace, v teorii masáží včetně jejich indikace a kontraindikace, ve fyzikální léčbě (aplikace tepla, zábalů a vodoléčebných procedur),

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti klasických masáží, postupů fyzikální léčby (aplikace tepla, zábalů a vodoléčebných procedur), rozeznávání stavů vylučujících masáže nebo postupy fyzikální léčby.

(4) Studium ve vzdělávacím programu kurzu v oboru nevidomý a slabozraký masér odpovídá minimálním požadavkům stanoveným v odstavcích 2 a 3; tento vzdělávací program kurzu neobsahuje fyzikální léčbu a praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v postupech fyzikální léčby.

§ 37

zrušen vyhláškou č. 129/2010 Sb.

§ 38

Zubní instrumentářka

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zubní instrumentářky se získává absolvováním školního vzdělávacího programu nebo vzdělávacího programu kurzu.

(2) Školní vzdělávací program má standardní dobu studia nejméně 2 roky, z toho praktické vyučování činí nejméně 800 hodin. Vzdělávací program kurzu zahrnuje nejméně 800 hodin teoretické výuky a nejméně 270 hodin praktického vyučování.

(3) Studium v programech uvedených v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující znalosti

1.

ve všeobecně vzdělávacích předmětech, které poskytují celkový všeobecný rozhled, jazykové a komunikační dovednosti, znalosti a dovednosti z přírodních věd, zejména z fyziky a chemie,

2.

v oborech, které poskytují základ potřebný pro asistování v zubní péči, a to v somatologii se zaměřením na orofaciální oblast, v zubním lékařství včetně preventivního a dětského, v instrumentování v zubním lékařství, ve farmakologii se zaměřením na zubní lékařství, ve zdravotnických prostředcích v zubním lékařství, v radiodiagnostice v zubním lékařství včetně základů radiační ochrany, v základech zubní protetiky a ortodontie,

3.

v sociálních a dalších souvisejících oborech, a to v základech psychologie a komunikace,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v instrumentování v zubním lékařství včetně preventivní zubní péče a zubní péče o děti, v péči o pomůcky a prostředí a ve vyvolávání rentgenových snímků.

(4) Vzdělávací program kurzu nemusí obsahovat předměty uvedené v odstavci 3 písm. a) bodu 1.

§ 39

Řidič dopravy nemocných a raněných

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče dopravy nemocných a raněných se získává absolvováním vzdělávacího programu kurzu.

(2) Program uvedený v odstavci 1 zahrnuje nejméně 70 hodin teoretické výuky a nejméně 50 hodin praktického vyučování.

(3) Studium v programu uvedeném v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

a)

teoretickou výuku poskytující základní znalosti v oborech, které tvoří základ pro poskytování zdravotní péče v dopravní službě, a to v základech somatologie, v základních zásadách poskytování přednemocniční neodkladné péče, v základních znalostech medicíny katastrof a koncepce integrovaného záchranného systému, v zásadách správného zacházení s biologickým materiálem, léčivými přípravky a zdravotnickými prostředky, v informačních a telekomunikačních technologiích, v základech psychologie a komunikace,

b)

praktické vyučování poskytující dovednosti a znalosti v přednemocniční neodkladné péči, v dopravě nemocných, raněných a biologického materiálu včetně řidičských a navigačních dovedností.

§ 40

Autoptický laborant

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání autoptického laboranta se získává absolvováním vzdělávacího programu kurzu.

(2) Program uvedený v odstavci 1 zahrnuje nejméně 200 hodin teoretické výuky a nejméně 100 hodin praktického vyučování.

(3) Studium v programu uvedeném v odstavci 1 poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

- a) teoretickou výuku poskytující základní znalosti v oborech, které tvoří základ pro poskytování diagnostické péče na úseku patologie, a to v základech anatomie a patologie, v základních autoptických technikách, v přípravě fixačních roztoků, osteologické preparaci, v přípravě anatomických a muzeálních preparátů, balzamací, odběrech vzorků pro laboratorní vyšetření,
- b) praktické vyučování poskytující dovednosti doplňující znalosti uvedené v písmenu a).

§ 41

Sanitář

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání sanitáře se získává absolvováním vzdělávacího programu kurzu v oborech uvedených v odstavcích 2 až 7.

(2) Program uvedený v odstavci 1 v oboru všeobecný sanitář zahrnuje nejméně 100 hodin teoretické výuky a nejméně 50 hodin praktického vyučování. Studium v oboru uvedeném ve větě prvé poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

- a) teoretickou výuku poskytující znalosti v oborech, které tvoří základ pro poskytování ošetrovatelské péče a pomocných činností nutných pro její poskytování, a to v základech somatologie, ošetrovatelství, psychologie a komunikace, v základech ochrany osob v prostředí se zdroji ionizujícího záření, v zásadách správného zacházení s biologickým materiálem, léčivými přípravky, zdravotnickými prostředky a s tlakovými nádobami, v druzích a zásadách sterilizace včetně předsterilizační přípravy,
- b) praktické vyučování poskytující dovednosti doplňující znalosti uvedené v písmenu a).

(3) Program uvedený v odstavci 1 v oboru sanitář pro operační sál zahrnuje nejméně 100 hodin teoretické výuky a nejméně 50 hodin praktického vyučování. Studium v oboru uvedeném ve větě prvé poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

- a) teoretickou výuku poskytující znalosti v oborech, které tvoří základ pro poskytování základní ošetrovatelské péče a pomocných činností nutných pro poskytování ošetrovatelské péče, a to v základech somatologie, ošetrovatelství, psychologie a komunikace, v zásadách správného zacházení s biologickým materiálem, léčivými přípravky a zdravotnickými prostředky, v zásadách zacházení s tlakovými nádobami, v druzích a zásadách sterilizace včetně předsterilizační přípravy,
- b) praktické vyučování poskytující dovednosti doplňující znalosti uvedené v písmenu a).

(4) Program uvedený v odstavci 1 v oboru sanitář pro laboratoř a transfuzní oddělení zahrnuje nejméně 100 hodin teoretické výuky a nejméně 50 hodin praktického vyučování. Studium v oboru uvedeném ve větě první poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

- a) teoretickou výuku poskytující znalosti v oborech, které tvoří základ pro pomocné činnosti nutné pro poskytování zdravotní laboratorní péče, a to v základech psychologie a komunikace, v zásadách správného zacházení s biologickým materiálem, léčivými přípravky a zdravotnickými prostředky, v druzích zdravotnických přístrojů používaných v laboratoři,
- b) praktické vyučování poskytující dovednosti doplňující znalosti uvedené v písmenu a).

(5) Program uvedený v odstavci 1 v oboru sanitář pro zařízení lékárenské péče zahrnuje nejméně 100 hodin teoretické výuky a nejméně 50 hodin praktického vyučování. Studium v oboru uvedeném ve větě první poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

- a) teoretickou výuku poskytující znalosti v oborech, o které se opírá poskytování pomocných činností nutných pro poskytování lékárenské péče, a to v zásadách správného zacházení s léčivými přípravky a zdravotnickými prostředky, v přípravě léčivých přípravků, v druzích a zásadách sterilizace včetně předsterilizační přípravy,
- b) praktické vyučování poskytující dovednosti doplňující znalosti uvedené v písmenu a).

(6) Program uvedený v odstavci 1 v oboru sanitář pro lázně a léčebnou rehabilitaci zahrnuje nejméně 100 hodin teoretické výuky a nejméně 50 hodin praktického vyučování. Studium v oboru uvedeném ve větě první poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

- a) teoretickou výuku poskytující znalosti v oborech, které tvoří základ pro pomocné činnosti nutné pro poskytování rehabilitační a lázeňské péče, a to v zásadách správného zacházení s léčivými přípravky a zdravotnickými prostředky, v základech psychologie a komunikace, fyzikální léčby, v základních ergoterapeutických postupech,
- b) praktické vyučování poskytující dovednosti doplňující znalosti uvedené v písmenu a).

(7) Program uvedený v odstavci 1 v oboru sanitář pro autoptické oddělení zahrnuje nejméně 100 hodin teoretické výuky a nejméně 50 hodin praktického vyučování. Studium v oboru uvedeném ve větě první poskytuje znalosti a dovednosti stanovené v § 3 a dále obsahuje

- a) teoretickou výuku poskytující znalosti v oborech, které tvoří základ pro pomocné činnosti nutné pro poskytování zdravotní péče na úseku patologie, a to v zásadách zacházení s biologickým materiálem a zdravotnickými prostředky, v základních autoptických technikách, v přípravě fixačních roztoků,
- b) praktické vyučování poskytující dovednosti doplňující znalosti uvedené v písmenu a).

§ 42

Přechodná a závěrečná ustanovení

(1) Vzdělávací programy kurzů, které získaly souhlasné stanovisko Ministerstva zdravotnictví podle dosavadních právních předpisů, zůstávají v platnosti po dobu uvedenou v rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví, nejdéle však do 31. března 2006²¹⁾.

(2) Specializační programy, ve kterých bylo studium zahájeno podle dosavadních právních předpisů do 31. března 2006, budou dokončeny podle dosavadních specializačních programů.

(3) U školních vzdělávacích programů, rámcových vzdělávacích programů a akreditovaných vzdělávacích programů se postupuje podle zákona a zvláštního právního předpisu²²⁾.

§ 43

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. února 2005.

---

1)

Směrnice Rady 77/452/EHS ze dne 27. června 1977 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a obdobných dokladů o vzdělání zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči obsahuje opatření pro usnadnění účinného výkonu práva podnikání a volného pohybu služeb.

Směrnice Rady 77/453/EHS ze dne 27. června 1977 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činnosti zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči.

Směrnice Rady 80/154/EHS ze dne 21. ledna 1980 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a obdobných dokladů o vzdělání porodních asistentek a o opatřeních pro usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb.

Směrnice Rady 80/155/EHS ze dne 21. ledna 1980 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti porodních asistentek a jejich výkonu.

Směrnice Rady 89/595/EHS ze dne 10. října 1989, kterou se mění směrnice 77/452/EHS o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a obdobných dokladů o

vzdělání zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči obsahují opatření pro usnadnění účinného výkonu práva podnikání a volného pohybu služeb a směrnice 77/453/EHS o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činnosti zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči.

Směrnice Rady 89/594/EHS ze dne 30. října 1989, kterou se mění směrnice 75/362/EHS, 78/686/EHS, 78/1026/EHS a 80/154/EHS o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a obdobných dokladů o vzdělání lékařů, zdravotních sester odpovědných za všeobecnou péči, zubních lékařů, veterinárních lékařů a porodních asistentek, jakož i směrnice 75/363/EHS, 78/1027/EHS a 80/155/EHS o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činností lékařů, veterinárních lékařů a porodních asistentek.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES ze dne 14. května 2001, kterou se mění Směrnice Rady 89/48/EHS a 92/51/EHS o obecném systému pro uznávání odborných kvalifikací a Směrnice Rady 77/452/EHS, 77/453/EHS, 78/686/EHS, 78/1026/EHS, 80/154/EHS, 80/155/EHS, 85/384/EHS, 85/433/EHS a 93/126/EHS, týkající se těchto povolání: povolání zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči, zubního lékaře, veterináře, porodní asistentky, architekta, lékárníka a lékaře.

Směrnice Rady 97/43/EURATOM o ochraně zdraví jednotlivců před riziky z ionizujícího záření v souvislosti s lékařským ozářením.

2)

§ 79 odst. 1 písm. e) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních).

3)

§ 3 písm. f), § 12 odst. 3 písm. a) a § 38 zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).

4)

§ 2 písm. d) a e) zákona č. 96/2004 Sb.

§ 44 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb.

5)

§ 3 odst. 2, § 4 odst. 1 a § 5 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon).

6)

§ 2 písm. f), § 36, 38 a 39 zákona č. 96/2004 Sb.

7)

§ 51 a 52 zákona č. 96/2004 Sb.

8)

§ 56 a 57 zákona č. 96/2004 Sb.

9)

§ 44 odst. 2 písm. e) zákona č. 111/1998 Sb.

10)

§ 2 zákona č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 130/2003 Sb.

11)

§ 22 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů.

- 12) Vyhláška č. 504/2000 Sb., kterou se stanoví správná laboratorní praxe v oblasti léčiv.
- 13) Vyhláška č. 424/2004 Sb., kterou se stanoví činnosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků.
- 14) Zákon č. 561/2004 Sb.
- 15) § 44 odst. 2 písm. d) zákona č. 111/1998 Sb.
- 16) Zákon č. 96/2004 Sb.
Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta.
- 17) Zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů.
- 18) Zákon č. 96/2004 Sb.
Zákon č. 95/2004 Sb.
Vyhláška č. 424/2004 Sb., kterou se stanoví činnosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků.
- 19) Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 20) § 1 zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů.
- 21) § 96 odst. 5 zákona č. 96/2004 Sb.
- 22) § 97 odst. 2 zákona č. 96/2004 Sb.
§ 185 odst. 1 a 2 zákona č. 561/2004 Sb.

Čl. II vyhlášky č. 129/2010 Sb.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Minimální požadavky na programy k získání způsobilosti k výkonu nelékařského povolání stanovené vyhláškou č. 39/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, které byly akreditovány přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, nejsou touto vyhláškou dotčeny.